

Polisanmälda brott,
uppklarade brott
och
misstänkta personer
Definitiv statistik för år 2002

brå
brottsförebyggande rådet

Polisanmälda brott, uppklarade brott och misstänkta personer

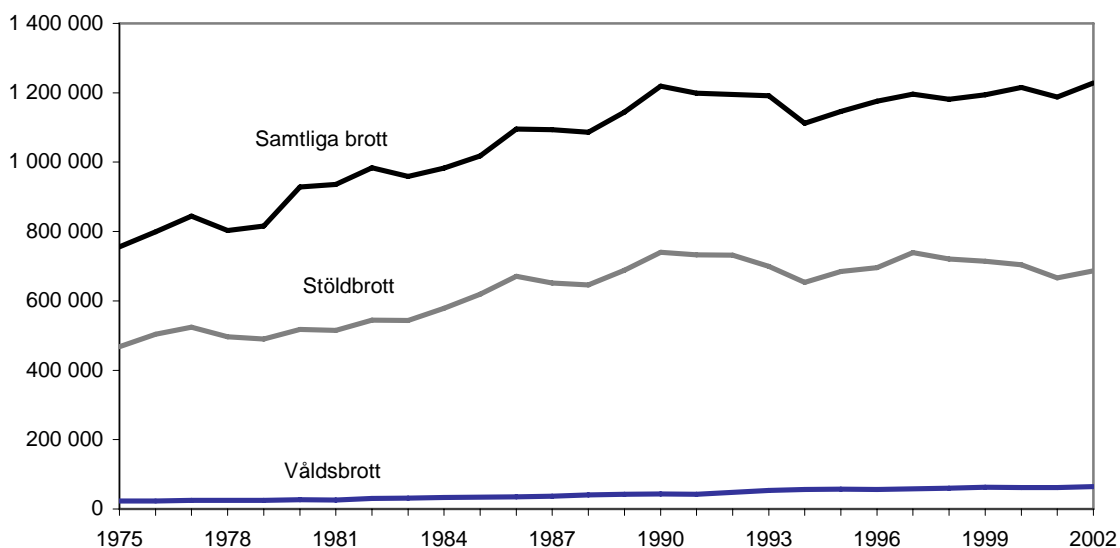
Sammanfattning av resultat

Polisanmälda brott

Under år 2002 polisanmäldes cirka 1 235 000 brott. Det är en ökning med 4 procent jämfört med år 2001, men nivån är knappt 2 procent högre än den som redovisades för år 2000. Både våldsbrotten och stöldbrotten, som är de största kategorierna av anmälda brott, ökade. Våldsbrotten ökade med 4 procent och stöldbrotten med 3 procent jämfört med år 2001. Våldsbrotten, som utgör 5 procent av samtliga anmälda brott, representeras här av brott mot liv och hälsa (3 kap BrB). Tendensen som kan utläsas från den senaste 5-årsperioden är att våldsbrotten ökar, medan stöldbrotten minskar, även om denna minskning nu ser ut att vara avtagande.

Utvecklingen av samtliga anmälda brott under 1990-talet karaktäriseras av fluktuationer kring en relativt konstant nivå.

Det totala antalet polisanmälda brott samt stöldbrott och våldsbrott (3 kap. BrB) åren 1975-2002.

Cirka 56 procent av det totala antalet polisanmälda brott under år 2002 var stöldbrott och 13 procent var brott mot person (misshandel, hot, mord, dråp och sexualbrott m.m.). De anmälda brotternas fördelning har varit relativt konstant över en längre tidsperiod. Andelen stöldbrott minskade dock under de senaste tio åren från cirka 59 procent (år 1993) till 56 procent (år 2002). Under samma period ökade andelen anmälda brott mot person från 10 procent till 13 procent.

Uppklarade brott

År 2002 polisanmäldes cirka 1 235 000 brott och cirka 331 000 brott klarades upp. Begreppet *uppklarat* är polisiärt och betyder antingen att en person bundits till brottet eller att brottet har klarats upp på annat sätt. I den första betydelsen har åtal väckts, strafföreläggande utfärdats eller åtalsunderlåtelse meddelats. I den andra betydelsen har utredningen av brottet av någon anledning lagts ner, till exempel för att man inte kan styrka att ett brott begåtts, den anmälda gärningen bedöms inte vara brott, den misstänkta personen är minderårig (under 15 år) eller någon annan anledning. För närmare 184 000 av de uppklarade brotten hade åklagaren fattat beslut om åtal, utfärdat strafföreläggande eller meddelat åtalsunderlåtelse, dvs. det fanns en skäligen misstänkt person för brottet och brottet kan sägas vara *personuppklarat*. För resten av brotten cirka 147 000, berodde uppklaringen på att brottet var tekniskt uppklarat, det vill säga det lades ner antingen av polisen eller åklagaren. Av de personuppklarade brotten ledde cirka 142 000 brott (77 procent) till åtal, cirka 28 200 (16 procent) till strafföreläggande och cirka 14 000 (7 procent) till åtalsunderlåtelse.

Begreppet *personuppklarat* innebär att en person har bundits till brottet. Detta mått visar på ett bättre sätt det som man oftast tolkar som uppklaringsprocent, vilket innebär andelen brott som man kunnat binda en gärningsman till. Ännu mer förenklat betyder det brott som lett till åtal, strafföreläggande eller åtalsunderlåtelse. Övriga uppklarade brott benämns som *teknisk uppklaring*, eftersom ingen person är knuten till dessa brott, men även de anses, av polisen eller åklagaren, vara uppklarade. Här ingår bland annat avskrivningar med motivering att brott inte kan styrkas.

Andelen brott som klaras upp av polis och åklagare benämns uppklaringsprocent. År 2002 klarades 27 procent av alla polisanmälda brott upp. Av dessa hade merparten, cirka 72 procent, anmälts under året, 23 procent under år 2001 och övriga 5 procent tidigare år. Jämfört med år 2001 ökade uppklaringsprocenten med en procent vilket motsvarar 16 950 brott. Uppklaringen har dock minskat sett över en längre tidsperiod. I början av 1990-talet var uppklaringen runt 30 procent och har under de senaste fyra åren legat på 24 – 27 procent.

Det finns stora skillnader i uppklaringsprocenten mellan olika brottstyper. Till viss del beror det på att brotten är olika svåra att klara upp. För vissa brottstyper finns det redan vid anmälan en identifierad misstänkt person, vilket leder till en hög uppklaringsprocent. Nedan redovisas uppklaringsprocenten dels för samtliga brott, dels för några brottstyper, delade på totalt antal uppklarade brott, personuppklarade och tekniskt uppklarade brott år 2002.

Översikt över antal anmälda och uppklarade brott samt uppklaringsprocent år 2002.

Brottstyp	Anmälda brott Antal	Uppklarade brott			Uppklarings procent	
		Person- uppklarade	Tekniskt uppklarade	Totalt	Person- uppklarade	Totalt
Samtliga brott	1 234 784	183 879	147 218	331 097	15	27
Våldsbrott (3 k. BrB)	64 870	12 762	16 231	28 993	20	45
Stöldbrott (8 k. BrB)	686 674	39 816	31 115	70 931	6	10
Bedrägeribrott (9 k. BrB)	43 431	8 453	14 249	22 702	19	52
Skadegörelsebrott (12 k. BrB)	140 371	5 608	7 264	12 872	4	9
Trafikbrott	75 585	54 244	8 979	63 223	72	84
Narkotikabrott	38 005	22 928	6 072	29 000	60	76

Våldsbrott

År 2002 var uppklaringsnivån för våldsbrott (3 kap. BrB) 45 procent. Jämfört med föregående år ökade uppklaringen år 2002 med 1 procentenhet. Totalt sett har uppklaringen för misshandelsbrott minskat under 1990-talet. Dock är uppklaringsprocenten för våldsbrott relativt hög jämfört med andra brottstyper. Eftersom en relativt stor andel av det anmälda våldet sker mellan bekanta finns det oftast en identifierad misstänkt person.

Antalet personuppklarade våldsbrott enligt 3 kap. BrB var 12 762 vilket motsvarar en uppklaringsnivå på 20 procent.

År 2002 klarades drygt 4 100 sexualbrott upp, en uppklaring på 42 procent. Jämfört med föregående år ökade uppklaringen med 4 procentenheter. Uppklaringen har ökat framförallt vad gäller fullbordad våldtäkt utomhus mot person under 15 år och försök till våldtäkt inomhus mot person 15 år eller äldre. Under 1990-talet har det förekommit relativt stora upp- och nedgångar i uppklaringsprocenten när det gäller sexualbrott. Det beror bland annat på att dessa brott kan ta relativt lång tid att utreda och att det kan förekomma anmälningar som innehåller en serie sexualbrott som begåtts under en längre tid.

Stöld, rån och andra tillgreppsbrott

År 2002 klarades knappt 71 000 tillgreppsbrott (8 kap. BrB) upp. Detta motsvarar 10 procent av de anmälda tillgreppsbrotten. Under 1990-talet har uppklaringsprocenten sjunkit från 13 till 10. När det gäller stöldbrott är det mer sällsynt att någon har sett gärningsmannen. Undantaget är butiksstölder där man vid anmälan ofta har en misstänkt person. Antalet personuppklarade stöldbrott var 39 816, vilket motsvarar en uppklaringsnivå på 6 procent.

Under år 2002 klarades nästan 1 550 bostadsinbrott upp, vilket är en ökning med 1 procentenhet jämfört med år 2001.

Under år 2002 klarades nästan 5 700 biltillgrepp upp, vilket motsvarar en uppklaringsnivå på 9 procent. Uppklaringen för biltillgrepp låg på 14 procent under 1990-talets början och har därefter minskat.

Uppklaringsprocenten för butiksstölder/snatterier har varit tämligen konstant under de senaste 20 åren även om uppklaringen har minskat något under 1990-talet. Under år 2002 klarades knappt 33 400 butiksstölder/snatterier upp, vilket motsvarar en uppklaringsnivå på 62 procent och är en procentenhet mindre än år 2001.

Knappt 2 050 rån klarades upp, vilket innebär en ökning med 4 procentenheter jämfört med år 2001.

Bedrägeribrott

Under år 2002 klarades nästan 22 700 bedrägeribrott upp. Uppklaringsprocenten var 52 procent, vilket är en minskning med 10 procentenheter jämfört med år 2001. Ganska ofta anmäls flera bedrägeribrott vid ett och samma tillfälle. Detta leder till stora svängningar i uppklaringsprocenten från år till år. En stor andel av bedrägeribrotten är teknisk uppklarade, endast 19 procent är personuppklarade vilket motsvarar 8 453 bedrägeribrott.

Skadegörelsebrott

År 2002 var uppkläringen för skadegörelsebrott 9 procent, vilket motsvarar cirka 12 900 uppklarade brott. Uppklaringsprocenten har minskat sedan 1990-talet. Antalet uppklarade brott har minskat något samtidigt som antalet anmälda skadegörelsebrott har ökat kraftigt under perioden, vilket leder till en minskning i uppklaringsprocenten. Antalet personuppklarade skadegörelsebrott var 5 608, vilket motsvarar en uppklaringsnivå på 4 procent.

Trafikbrott och Narkotikabrott

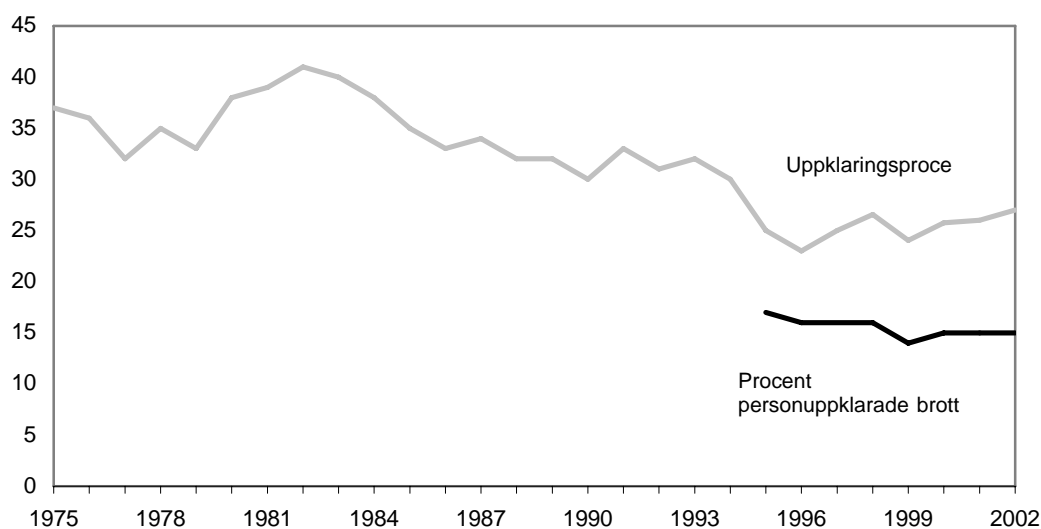
År 2002 klarades nästan 14 300 rattfylleribrott upp, vilket motsvarar en uppkläring på 96 procent. Uppkläringen för rattfylleri under påverkan av narkotika var 81 procent, vilket är en ökning med 15 procent jämfört med år 2001. Den höga uppklaringsprocenten beror på att man vid anmälningstillfället i stort sett alltid har en utpekad gärningsman. Därför är också andelen personuppklarade brott högt. Totalt klarades 54 244 trafikbrott, vilket motsvarar en uppklaringsnivå på 72 procent.

År 2002 klarades 29 000 narkotikabrott upp. Uppkläringen är 1 procent lägre än föregående år, nämligen 76 procent. Antalet anmälda brott har dock ökat med cirka 5 600 jämfört med år 2001. Däremot är nivån för uppkläringen fortfarande lägre jämfört med 1990-talet då den var 91 procent. Antalet personuppklarade narkotikabrott var 22 928, vilket motsvarar en uppklaringsnivå på 60 procent.

Utvecklingen av trafik- och narkotikabrotten styrs till stor del av polisens insatser, eftersom brotten ofta kommer till polisens kännedom genom spaningsarbete. Det gör att man i de flesta fall redan vid polisanmälan har en utpekad gärningsman. Uppklaringsprocenten för dessa brott är därför hög.

Nedan redovisas utvecklingen för uppklaringsprocenten åren 1975-2002.

Utvecklingen av uppklaringsprocenten, åren 1975-2002.

Misstänkta personer

År 2002 registrerades cirka 96 200 personer som skäligen misstänkta för brott. De flesta misstänkta personer, knappt 68 procent, misstänktes för att ha begått ett brott under året. Drygt 30 procent misstänktes för att ha begått mellan två och tio brott. Knappt 2 procent misstänktes för att ha begått fler än tio brott under året.

Kön

De flesta som misstänks för brott är män. År 2002 utgjorde männen 80 procent av samtliga misstänkta personer. Kvinnorna utgjorde 19 procent. Antalet misstänkta kvinnor har successivt ökat under en följd av år.

De brottstyper som män vanligen misstänks för, sett till antalet brott, var år 2002 butiksstölder, trafikbrott (främst olovlig körning och rattfylleri), narkotikabrott och misshandel (främst mot män).

Med undantag för narkotikabrott är ungefär samma brottstyper antalsmässigt stora även när det gäller kvinnors brottslighet. De fyra vanligaste brottstyperna som kvinnor misstänktes för år 2002 var butiksstölder, narkotikabrott, trafikbrott (främst olovlig körning och rattfylleri) samt bedrägeri.

Vanligaste brottstyper som män respektive kvinnor är misstänka för. Antal.

Män	
<i>Brottstyp</i>	<i>Antal</i>
<i>Samtliga brott</i>	77 301
Butiksstöld/snatteri	16 946
Olovlig körning	15 474
Narkotikabrott	12 178
Misshandel	10 976
Rattfylleri	10 408

Kvinnor	
<i>Brottstyp</i>	<i>Antal</i>
<i>Samtliga brott</i>	18 020
Butiksstöld/snatteri	7 872
Narkotikabrott	2 174
Olovlig körning	1 556
Bedrägeri	1 454
Misshandel	1 358

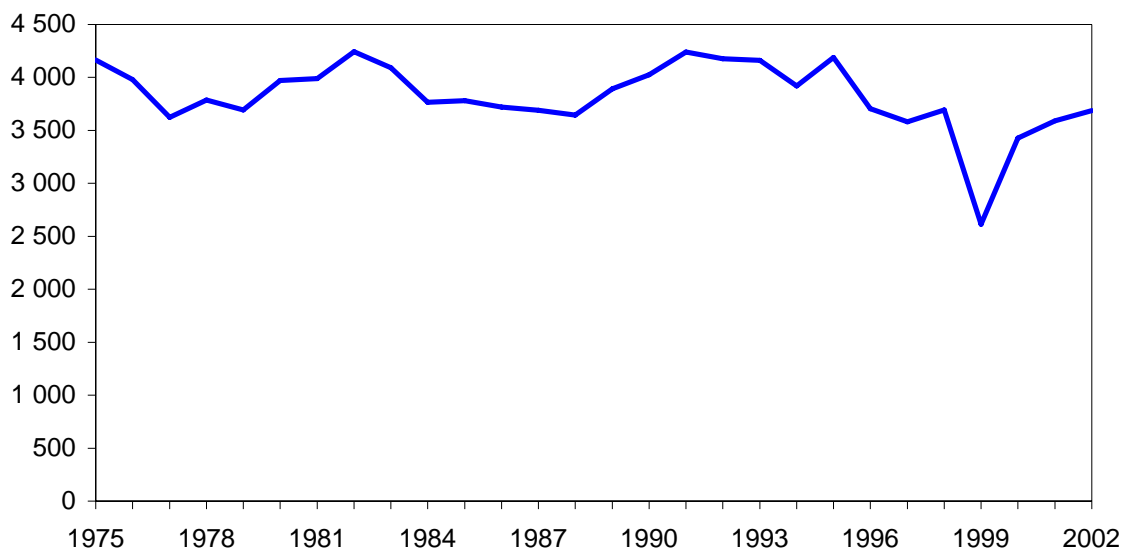
Om man i stället studerar de brott där män respektive kvinnor utgör en stor *andel* av de misstänkta personerna (oavsett om det är till antalet stora eller små brottstyper) blir bilden något annorlunda. Andelen män är störst bland personer misstänkta för sexualbrott. Männen utgör nästan 98 procent av samtliga misstänkta personer för sexualbrott. Det kan jämföras med att männen genomsnittligen utgör 80 procent av misstänkta personer. Exempel på övriga brott där andelen män var över 95 procent år 2002 var stöld av motorcykel och moped, stöld av icke motordriven båt, inbrott i skola, inbrott i kiosk och rån. Till antalet är det dock totalt sett få personer som misstänks för dessa brott med undantag av rån.

I genomsnitt var andelen kvinnor misstänkta för brott 19 procent. Några brott där andelen kvinnor var hög, mellan 35-55 procent av samtliga misstänkta personer år 2002, var egenmäktighet med barn, bedrägeri mot försäkringskassan, butiksstölder (inklusive snatteri), förskingring och mened. Totalt sett är det mycket få som misstänks för dessa brott med undantag för butiksstölder.

Ålder

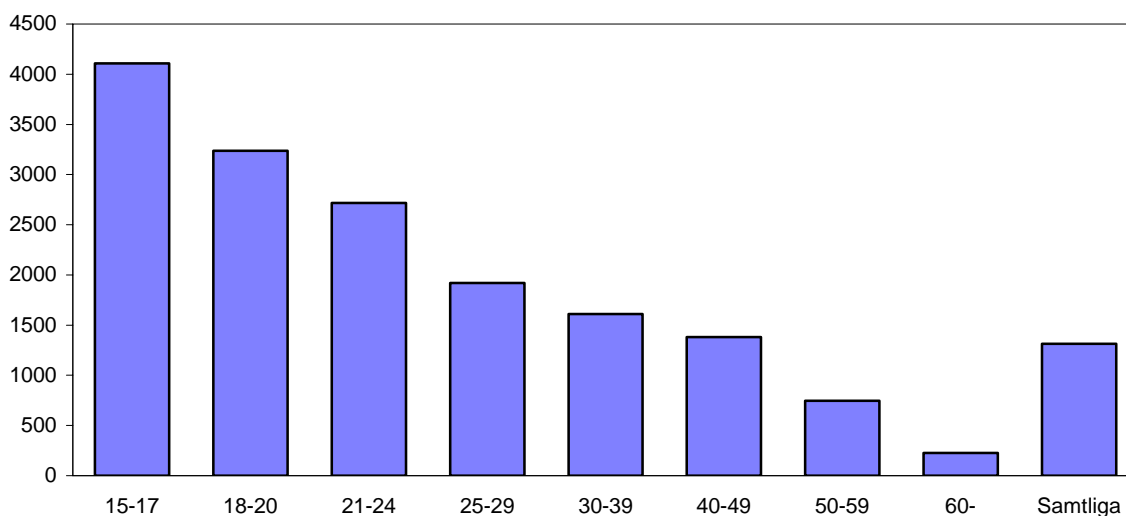
Den lägsta åldern för att registreras som skäligen misstänkt är straffmyndighetsåldern 15 år. År 2002 misstänktes cirka 23 027 personer i åldrarna 15-20 år. Antalet misstänkta personer i relation till folkmängden är större i de yngre åldersgrupperna än i de äldre.

Utvecklingen av antal misstänkta ungdomar (15-20 år) per 100 000 av medelfolkmängden, åren 1975-2002.

Diagramkommentar: Från och med år 2000 infördes nya datarutiner för inrapporteringen, vilket kan ha påverkat statistiken över misstänkta personer för åren 1999 och 2000. För mer information se s. 11 under *Kvalitet och jämförbarhet*.

Antal misstänkta personer per 100 000 av medelfolkmängden i respektive åldersgrupp, år 2002.

Typiska ungdomsbrott enligt definitionen brott som ungdomar ofta begår är butiksstölder, olovlig körning, narkotikabrott, misshandel (främst mot män), skadegörelse, bilstölder och inbrott av olika slag.

Den genomsnittliga andelen brott som ungdomar är misstänkta för uppgår till 24 procent av samtliga misstänkta personer. Brott där en stor andel av gärningsmännen är ungdomar är främst misshandel mot barn 7-14 år, tillgrepp av motorfordon (främst bilar, mopeder och motorcyklar), rån (främst personrån), misshandel mot män, inbrottsstölder och skadegörelse. När det gäller skadegörelse i form av klotter utgör ungdomar mellan 15 och 20 år 86 procent av alla misstänkta personer.

Vanligaste brottstypen som ungdomar misstänks för. Antal.

Ungdomar 15-20 år	
<i>Brottstyp</i>	<i>Antal</i>
Butiksstöld/snatteri	6 343
Olovlig körning	3 854
Misshandel	3 772
Narkotikabrott	3 014
Skadegörelse	2 498
Tillgrepp av motorfordon	2 023

Statistikens innehåll

Den officiella kriminalstatistiken beskriver den brottslighet som kommer till myndigheternas kännedom. Ett stort antal brott anmäls aldrig. När man använder den officiella statistiken, är det därför viktigt att kunna läsa den på rätt sätt. Statistikens tillförlitlighet och jämförbarhet över tid påverkas av många olika faktorer.

Olika statistikbegrepp

Statistiken över det totala antalet polisanmälda brott, uppklarade brott och misstänkta personer ger en allmän beskrivning av brottslighetens omfattning, struktur, utveckling och regionala fördelning i Sverige.

I statistiken redovisas följande brott:

- Brott mot brottsbalken¹
- Brott mot trafikbrottslagen²
- Brott mot narkotikastrafflagen
- Brott mot övriga specialstraffrättsliga författningar där fängelse ingår i straffskalan.

Försök, förberedelse och stämpling³ till brott redovisas som fullbordade brott. Försöksbrotten redovisas dock separat för mord och dråp, våldtäkter samt biltillgrepp.

Brottstyp

Klassificeringen av brott sker med hjälp av brottskoder. Varje brottstyp har en specifik kod. Anvisningar för hur brotten ska kodas, *Kodning av brott*, har utfärdats av BRÅ i samråd med Rikspolisstyrelsen och Riksåklagaren. Brottstyperna/koderna bygger på gällande lagstiftning. En brottstyp är ofta kopplad till en viss paragraf eller ett visst stycke i lagen. I vissa fall är den dock mer specificerad för att ange brottsobjekt, brottsplats, offrets ålder eller kön, brottslingens tillvägagångssätt med mera.

Huvudprincipen för brottsräkning är att om flera brott av samma typ begåtts under en viss tid redovisas varje brott för sig. Ett antal avvikelser från denna huvudprincip förekommer dock. Ofredanden genom en serie telefonpåringningar räknas till exempel som *ett* brott.

Polisanmälda brott

De brott som redovisas har anmälts till och registrerats av polisen under redovisningsperioden. Brotten kan alltså ha ägt rum före redovisningsåret och behöver inte ha upptäckts under det år som redovisningen avser.

Det totala antalet polisanmälda brott redovisas, det vill säga även händelser som vid senare utredning visar sig inte vara brott eller där brott inte kan styrkas. Detta är särskilt betydelsefullt för vissa brott, exempelvis mord, dråp och misshandel med dödlig utgång.

¹ Följande brott ingår dock inte: Vållande till kroppsskada eller sjukdom i samband med trafikolycka (BrB 3 kap. 8 §), egenmäktigt förfarande genom olovligt utnyttjande av annans parkeringsplats (BrB 8 kap. 8 §) och förargelseväckande beteende (BrB 16 kap. 16 §).

² I den statistiska redovisningen över *trafikbrotten* ingår inte vårdslöshet i trafik (1 § 1 st.) och hindrande eller störande av trafik i väsentlig mån.

³ Med stämpling (enl. 23 kap. 2 § 2 st. BrB) menas antingen att en person i samråd med någon annan beslutar utföra brottet, eller att en person själv erbjuder sig eller övertalar någon annan att utföra brottet.

Uppklarade brott

I statistiken över uppklarade brott redovisas de polisanmälda brott som polisen och åklagarna klarat upp under redovisningsåret. Termen *uppklarade brott* innebär inte att någon dömts för brottet utan anger att brottet fått *ett polisiärt klarläggande*. Ett brott kan alltså redovisas som uppklarat även om den åtalade frikänts vid en rättegång.

De vanligaste besluten (uppklaringsgrunderna) som innebär att brott redovisas i statistiken som uppklarade brott, är att åtal väcks, strafföreläggande utfärdas, åtalsunderlåtelse meddelas, man kan inte styrka att ett brott begåtts, den anmälda gärningen bedöms inte vara brott eller den misstänkta personen är minderårig (under 15 år).

Strafföreläggande utfärdas av åklagare, i de flesta fall i form av böter men även villkorlig dom förekommer, enskilt eller i kombination med böter. Strafföreläggande kan utfärdas där böter ingår i straffskalan, den måste dessutom godkännas av den misstänkte. Enligt SFS 1970:60 bör åklagaren utfärda strafföreläggande i stället för att väcka åtal, om det finns förutsättningar för det.

Åtalsunderlåtelse innebär att åklagare beslutar att inte väcka åtal trots att den misstänkte bedöms vara skyldig till brottet. Den vanligaste anledningen till det är att brottet är lindrigt och att personen i stället åtalas för ett annat grövre brott, eller att personen är ung.

Personuppklarade brott är den gemensamma benämningen på de brott för vilka beslutats om åtal, utfärdats strafföreläggande eller meddelats åtalsunderlåtelse.

Tekniskt uppklarade brott är de brott som uppklarats på annat sätt än genom personuppklarings, till exempel att man inte kan styrka att ett brott har begåtts, den anmälda gärningen bedöms inte vara brott, den misstänkta personen är minderårig eller någon annan anledning.

Uppklaringsprocent/personuppklaringsprocent redovisar i procent antalet brott uppklarade under ett år (kan vara anmälda under samma år eller tidigare) av antalet anmälda brott under samma år. Eftersom brotten inte alltid klaras upp samma år som de anmäls kan det under ett år klaras upp fler brott än som anmäls. Uppklaringsprocenten blir då högre än 100 procent.

De brott som klaras upp under ett år kan vara anmälda tidigare år. Drygt 30 procent av alla uppklarade brott under ett år har anmälts före det aktuella redovisningsåret.

Misstänkta personer

I statistiken över personer misstänkta för brott redovisas de personer som av polis och åklagare efter avslutad utredning bedömts vara skäligen misstänkta för brott under redovisningsåret. De personer som redovisas i statistiken över misstänkta personer är, enkelt uttryckt, starkt misstänkta för brott. De har ansetts vara *skäligen misstänkta* och efter genomförd utredning har polisen eller åklagaren dessutom ansett att *brottsmisstanken kvarstår*. Ungdomar som inte är straffmyndiga (under 15 år) redovisas dock inte i statistiken över misstänkta personer.

Misstänkta personer redovisas endast en gång per brottstyp och år, även om de

misstänks för flera brott av samma typ under året.

Genom att använda denna statistik får man en uppfattning av hur "brottslingen" ser ut. Denna statistik ger dock endast en del av sanningen, eftersom långt ifrån alla brottslingar upptäcks och registreras av polisen.

Kvalitet och jämförbarhet

För att kunna jämföra brottsstatistik med andra statistikkällor behöver man veta hur statistiken byggts upp, klassificerats och definierats.

Eftersom brottsredovisningen vid en polisanmälan görs omedelbart vid registreringen, kan det hända att brottet omrubriceras i samband med senare utredning. Vad gäller till exempel mord, dråp och misshandel med dödlig utgång har det vid jämförelser med till exempel dödsorsaksstatistiken visat sig att ungefär hälften av de polisanmälda mordena och dråpen inte borde ha klassificerats som mord eller dråp vid polisens registrering av brottet. Arbete pågår för närvarande med att kartlägga dessa brister för att kunna förbättra kvaliteten i kommande statistik.

För att kunna tolka statistiken över polisanmälda brott bör man bland annat ta hänsyn till:

- *Relationen mellan anmäld och faktisk brottslighet, så kallat mörkertal.* Mörkertalet varierar mellan olika brottstyper. Narkotikabrott och rattfylleribrott påverkas till exempel av polisens insatser. Mörkertalet kan också variera över tid för vissa brottstyper, vilket bland annat beror på benägenheten att anmäla brott. Anmälningbenägenheten påverkas inte så mycket från ett år till ett annat, men den kan förändras på lång sikt. För vissa brottstyper, som sexualbrott inomhus, kan anmälningbenägenheten dock förändras kortsiktigt, som följd av en intensifierad samhällsdebatt. För stölder kan den påverkas av ändrade försäkringsbestämmelser.
- *Svårigheterna att räkna och klassificera brott.* Skillnader i tillämpning av anvisningar (kodning av brott) kan förekomma mellan olika polismyndigheter och kan variera över tid.
- *Förändringar av lagstiftningen och omläggningar av statistikrutiner.*

Från och med inrapporteringen till 2000 års statistik har *nya datarutiner* börjat användas. Nya datasystem har byggts upp inom polisväsendet och BRÅ har anpassat sina system efter dessa system, vilket kan ha påverkat uppgifterna i denna statistik. Bland annat befaras en underrapportering till statistiksystemet av uppgifter om misstänkta personer, som togs in via så kallade personblad. Dessa skulle slopas från och med år 2000, men det finns indikationer på att de i viss mån slopades redan i slutet av år 1999. Olika brott påverkas i olika grad. Bland annat är inte uppgifterna om anmälda trafikbrott för åren från och med 2000 jämförbara med tidigare uppgifter. För mer information om förändringar se årsboken Kriminalstatistik 2000.

Källor

Till grund för statistiken över *polisanmälda* brott ligger uppgifter från polis, åklagare, och tull. För huvuddelen av de anmälda brotten upprättas en brottsanmälan av polisen i

samband med att ett brott kommer till polisens kännedom. Uppgifter ur brottsanmälan sänds av den lokala polismyndigheten till Rikspolisstyrelsen (RPS).

Underlaget till statistiken över *uppklarade brott* och *misstänkta personer* kommer huvudsakligen från polisen och åklagare, men även från tullen. De beslut som polisen fattar för att avsluta ett ärende registreras och skickas sedan vidare till Rikspolisstyrelsen, som vidarebefordrar uppgifterna till BRÅ. Åklagaren registrerar uppgifterna om uppklarade brott direkt i sina ärendehanteringssystem. Uppgifterna skickas därefter via Riksåklagaren till BRÅ.

Uppgifterna från de olika källorna levereras till BRÅ för granskning, bearbetning och sammanställning.

Publicering av rättsstatistik

Statistik över anmälda brott, uppklarade brott och misstänkta personer har förts från år 1950. Statistiska centralbyrån publicerade årligen statistik till och med redovisningsåret 1992.

Från och med redovisningsåret 1993 ansvarar BRÅ för den officiella statistiken inom rättsväsendet. Statistiken redovisas i följande återkommande statistiska publikationer: *Kriminalstatistik*, *Narkotikastatistik*, *Domstolsstatistik* (publiceras från och med år 2003 av Domstolsverket). Analyser av statistik finns i publikationerna: *Brottsutvecklingen* och *Prognoser för brottsutvecklingen*.

Som en hjälp för tolkningen av kriminalstatistiken har BRÅ publicerat *Konsten att läsa statistik om brott och brottslingar*.

Statistiken publiceras även på BRÅ:s webbplats: www.bra.se

Mars 2003